

Underbilag.

Overværgeraadet.

København, den 14. November 1928.

I Skrivelse af 6. November 1928 (3. Kt. J. Nr. 1928—779) har Justitsministeriet ved at fremsende et Eksemplar af et af Ministeriet udarbejdet Forslag til Lov om Ændring i midlertidig Lov af 1. April 1911 om nogle Ændringer i Straffelovgivningen tillige med 2 af Folketingets Udvalg angaaende det nævnte Lovforslag stillede foreløbige Ændringsforslag udbedt sig en Udtalelse fra Overværgeraadet.

Foranlediget heraf skal Overværgeraadet, der har behandlet Sagen i sit Gaars Dato afholdte Møde, først udtale, at man indenfor Overværgeraadet meget sympatiserer med Lovforslagets Bestræbelse for at forenkle og fremskynde Behandlingen af de almindelige Sager om Tiltalefrafald. Overværgeraadet mener dog i denne Forbindelse at burde gøre opmærksom paa, at naar der undertiden af Værgeraadet er klaget over den lange Tid, der kan hengaa, inden de kriminelle Akter kan blive tilstillet Værgeraadene til Brug ved Værgeraadssagens Behandling, da er Grunden til den sene Fremsendelse i Almindelighed ikke at søge i de forskellige Udtalelser, Sagen giver Anledning til at indhente, men i den Omstændighed, at Forhørsakten angaar flere Sigtede og derfor skal bruges af andre Myndigheder. Som et Middel til delvis at raade Bod herpaa har Overværgeraadet tidligere tilladt sig at henlede Opmærksomheden paa Spørgsmaalet om at fremstille Forhørsakten i flere Eksemplarer (ved Gennemslag), ligesom Overværgeraadet ogsaa i denne Forbindelse mener at burde gøre opmærksom paa den Adgang, Værgeraadene har efter Værgeraadslovens § 16, 2. og 4. Stk., til at paabegynde og i visse Tilfælde tilendebringe en Værgeraadssags Behandling, allerede inden der er taget Stilling til Spørgsmaalet om Fritagelse for Tiltale.

Med Hensyn til selve Forslagets Realitet tillader Overværgeraadet sig at fremsætte følgende Bemærkninger:

Det, der skal afgøres i de i Lovforslaget omhandlede Tilfælde, er ikke blot Tiltale eller Ikke-Tiltale, men i sidste Fald tillige, hvilke særlige Vilkaar der skal sættes for Tiltalefritagelsen; her er der atter en Række Nuanceringer: i første Række Spørgsmaalet Værgeraadsforsorg eller anden Forsorg (eller Tilsyn), men dernæst ogsaa, hvis Værgeraadsforsorg bestemmes, Spørgsmaalet om at betinge Fjernelse fra Hjemmet af Anbringelse paa Ungdomshjem eller andet Opdragelseshjem, Forlængelse af Forsorgen udover det fyldte 18de Aar o. lign. Disse Spørgsmaal er efter Overværgeraadets Formening mindst lige saa vigtige som selve Spørgsmaalet om Tiltalefritagelse.

For Overværgeraadet som Over-Instans indenfor Værgeraadsinstitutionen er det af Betydning, dels at der findes en Centralmyndighed for Afgørelse af Sager om Tiltalefrafald, dels at der gives Overværgeraadet Lejlighed til, inden Afgørelsen træffes, at udtale sig i alle Tilfælde, hvor Tvivl kan rejses. I begge disse Henseender har Overværgeraadet kun haft Grund til at være tilfreds med den nugældende Ordning.

Naar nu denne søges ændret, maa Overværgeraadet lægge Vægt paa, dels at der bevares en Rekurs til Justitsministeriet i særlige Tilfælde, dels at